

случају, оне се могу у разумном року надокнадити, али не у пуној мери. Уставни суд је формирао општу доктрину о ограничењу људских права када је одлучивао о питањима уставности ограничења конкретних уставних права (које је законодавац увео), као на пример, слободе информисања. У својој одлуци од 1. јула 2013. године, одлучујући о уставности смањења зарада државних службеника и судија, Уставни суд је тумачио суштину принципа уставне солидарности и нагласио да уставни принцип друштвене солидарности, када се тумачи у контексту других уставних принципа (пропорционалности и правичности), не подразумева никакав социјални егалитаризам, односно да не треба направити разлику у висини зарада које се исплаћују из државног или општинског буџета у складу са природом функција које се обављају, њиховом тежином и обимношћу, одговорношћу којој подлеже вршење тих функција, особеностима функција које се врше, као и професионалним нивоом и квалификацијама особа које врше дате функције. О свему томе се мора водити рачуна и када се одређује мера смањења плата у изузетно тешким економским и финансијским условима.

Одлучујући о усклађености извесних одредаба за државни буџет 2009. године са Уставом, у својој одлуци од 15. фебруара 2013. године, Уставни суд је нагласио да се евентуална одступања од захтева, предложених и усвојених у законима који се одражавају на државни буџет и његове приходе и расходе а проистичу из Устава, уставних принципа правне државе и одговорне владавине, могу уставно оправдати тежњом да се обезбеди важан јавни интерес – да се гарантује стабилност јавних финансија и не дозволи претерано повећање државног буџетског дефицита због изузетно тешке економске и финансијске ситуације услед економске кризе – налагањем доношења хитних и делотворних мера. Уставни суд је констатовао да се, према Уставу, у случају изузетно тешке економске и финансијске ситуације, која је дугорочна и траје дуже од једне године, не може толерисати да се током усвајања закона који се одражавају на приходе и расходе државног буџета, занемаре поменути уставни захтеви ради усвајања и ступања на снагу ових закона, правдавајући то неопходношћу усвајања хитних одлука да би се овладало последицама економске кризе.

Према томе, може се рећи да је доктрина Уставног суда о ограничењу права из области социјалне заштите за време економске кризе установила посебне критеријуме, који се морају поштовати.

3.4 Ограничење зајемчених права из области социјалне заштите у јуриспруденцији других уставних судова У Европи се велики број уставних судова суочио са питањем смањења зајемчених права из области социјалне заштите. Понекад судови морају одлучивати о последицама извесних реформи или економске кризе. Тако су економске промене приморале неке уставне судове на модификацију доктринарне одредбе